Göttweig, 2. Viertel 12. Jh.

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36549
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

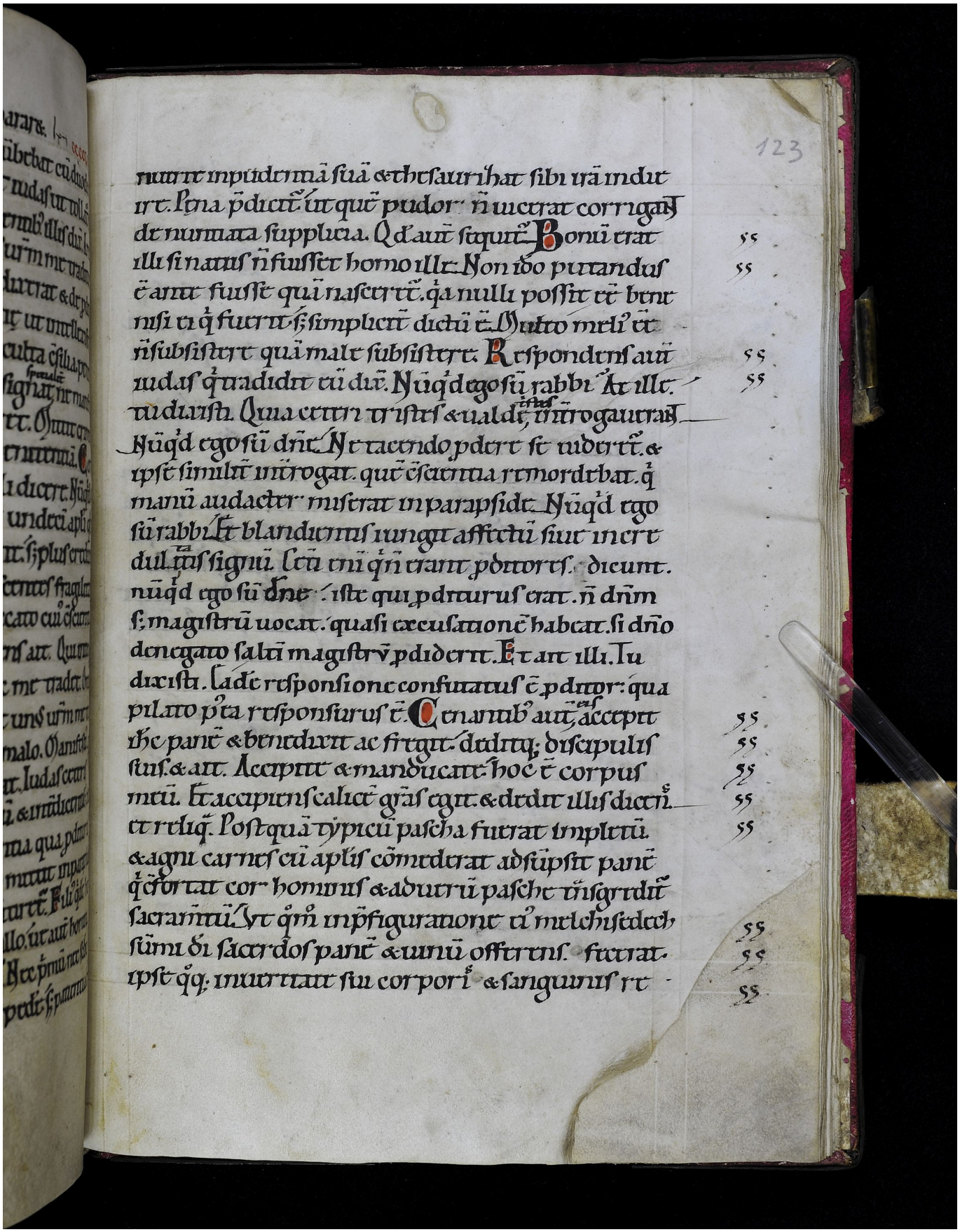

123

nunc impudicam suam & thesaurizat sibi iram in die
ire. Ipsa predicit ut que pudor non uicerat correctas
de numerata supplicia. Quid autem sequitur. Bonum erat
illi si natus non fuisset homo ille. Non ideo putandus
est antea fuisse qui nasci ante. quam nullo possit esse bene
nisi ei qui fuerit. sed simpliciter dictum est. Mutato melius est
non subsistere qui male subsistere. Respondens autem
iudas qui tradidit eum dixit. Numquid ego sum rabbi. At ille.
tu dixisti. Quia certum erat & ualde, interrogauerat
Numquid ego sum dne. Ne tacendo putaret se uideri. &
ipse simulat interrogat. que est cauta ratio mordebat. quem
manum audacter miserat in parapsidem. Numquid ego
sum rabbi. Et blanditias iungit affectui siue in ore
dulcedinis signum. Cum uni quin etiam potuerit. dicunt.
numquid ego sum dne. iste qui proditurus erat. non dnm
sed magistrum uocat. quasi excusationem habeat. si dno
denegato saltem magistro prodiderit. Et ait illi. Tu
dixisti. Lacide responsione confutatus est proditor. qua
pilato pene responsurus est. Cenantibus autem accepit
ihc panem & benedixit ac fregit. deditque discipulis
suis. & ait. Accipite & manducate. hoc est corpus
meum. Et accipiens calicem gratias egit. & dedit illis dicens.
et reliqua. Postquam typicum pascha fuerat impletum.
& agni carnes cum aplis comederat. assumpsit panem
qui cor hominis & adiutorium pasche confirmat
sacramentum. Ut quem in prefiguratione melchisedech
summi dei sacerdos panem & unum offerens. fecerat.
ipse qui. immutatum sui corporis & sanguinis re